

Rd. nødvendig maatte blive overskreden. Theatret kunde man ikke faae for denne Sum, og han søgte at tage den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) til Indtægt, som om han havde talt paa samme Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds tænkte. Fremdeles talte han om Coulisjer og Decorationer. Dette er jo imidlertid blevet imødegaaet saavel af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds som af den høitærede Minister, saa at jeg ikke skal indlade mig derpaa. Men, hvad der maa fremhæves her, er det, at det udtryffeligt staaer her, og at Ministeren er gaaet ind paa, at alle Omkostningerne tilsammen ikke maae overstige 470,000 Rd., hvoraf, med Nødvendighed synes det mig, følger, at, naar Ministeren ikke kan skaffe det for 470,000 Rd., saa maa han lade være at skaffe Noget; han maa holde sig til denne Sum. Det er ikke Staten, som selv skal bygge, men den indlader sig med Entreprenører, som man kan stole paa — og man kan faae mange saadanne Entreprenører — og hvis de ikke kunne faae Pengene til at slaae til, saa maae de betale det Dverskydende af deres egen Lomme, men de ville nok vide at komme ud af det. Der staaer jo i Loven, at Summen ikke maa overstige 470,000 Rd. Ministeren er gaaet ind derpaa, han er bunden derved; hvis Dverslaget overstiger denne Sum, er han uberettiget til at modtage det. Derfor vil jeg haabe, at det høie Thing ikke vil lade sig bevæge af disse Fremstillinger om de store fremtidige Dverskridelser og de store Summer, som ville gaae med; thi de have intetsteds hjemme uden i den ærede Rigsdagsmands Phantasi. — Der blev sagt her, at vi ikke paa nogen Maade skulde tage Sagen, som vi gjøre det, og det Samme blev med megen Styrke fremført af en Mand, hvis Ord med Rette har stor Vægt her i Salen, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Han sagde nemlig dette: Vi bør ikke gaae saaledes frem, vi maae ikke udsætte os for, naar vi have sagt, at vi ville give en saa og saa stor Sum, at saa den anden Part ikke vil give det, som vi forud-

sætte. Men jeg mener, at vi flere Gange have haaret os saaledes ad her i Salen, og jeg mener, at det ikke er længe siden, at dette samme Thing voterede en Sum til Viborg Domkirke under Forudsætning af, at en lignende Sum blev bragt tilveie; det voterede en Sum, som vilde falde bort, naar man ikke fra en anden Side tilveiebragte en lignende Sum — jeg troer, det var en 75,000 Rd., jeg erindrer det ikke saa nøie, men det var ialfald et ikke ringe Beløb. Paa samme Maade, betingelsesviis, er Sagen sat frem her; vi have jo ikke sagt: „Vi levere 220,000 Rd. — eller hvormeget det nu er — til Theatret; kom nu, I Andre, og læg Eders Penge ved Siden heraf. Men vi have sagt: Sætte I saa stor Pris paa at faae et Theater, at I ville give 250,000 Rd., nuvel, i dette Tilfælde komme vi og lægge 220,000 Rd. dertil; det er den virkelige Stilling. Vi give i den Grad Stillingen fri, at vi netop ikke have nogen Plan, at vi ikke have vedtaget nogen og ikke opfordret Nogen til at komme med nogen Plan, førend det har viist sig, at Communen virkelig vil opfylde den af os opstillede Betingelse for overhovedet at tage fat paa dette Værk. Dette vil jeg bede det høie Thing erindre. — Jeg skal endnu tilføie Et, og det er, at det er min bestemte Overbeviisning — som det ogsaa blev udtalt af et Par ærede Medlemmer, at det er deres — at dette er den billigste Maade, hvorpaa vi kunne slippe denne Sag om det kongelige Theater. Det er min Overbeviisning, at vi ikke let faae nogen Leilighed, hvorved vi kunne gjøre det saa billigt. Jeg kan forstaae, at ærede Medlemmer kunne sige til mig: Det er saa billigt og koster Andre saa Meget, at der kan være stor Grund til at tvivle om, at vi kunne faae det saa billigt; men at man kan nægte, at det er den billigste Maade at slippe fra hele denne Sag paa, kan jeg ikke forstaae. — Jeg skal slutte med disse Ord: Derjom ærede Medlemmer af Thinget ved det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ikke alene paa egne, men ogsaa paa Andres Vegne, skulde have fundet, at der gjorde sig en Stemning stærkt gjældende mod Forslagsstilleren paa Grund af hans